

МАРІЯН КОЗАНЕВИЧ

Талановитий інженер, організатор господарського життя ЗУНР. Народився 1877 р. у с. Буців Перемишльського повіту у родині священика Омеляна Козаневича (1840–1889). Навчався у гірничій академії у Пшибрамі. 19 червня 1902 р. у церкві с. Залокот Дрогобицького повіту одружився з Іванною Ільницькою.

Почав працювати за фахом з 1900 р.: інженером-техніком у Стебнику, Величці, комісаром соляної копальні у Калуші, гірничим інженером у Дрогобичі. З молодих років був задіяний в українському русі. Голова філії “Сільського господаря” у Калуші. Член Української соціал-демократичної партії.

Після утворення ЗУНР делегований до Української національної ради (УНРади) від м. Дрогобича. В уряді С. Голубовича був на посаді державного секретаря публічних робіт та гірництва. Член комісії УНРади для технічної відбудови.

Активний учасник засідань Ради державних секретарів. Пропонуючи на розгляд УНРади проєкт закону про виділення кредиту на відбудову знищених війною місцевостей, домагався з бюджету 3 млн корон тільки на початкові роботи. За його підрахунками, лише на відбудову знищених 60 тис. помешкань і 120 тис. господарських приміщень потрібно було близько 2 млрд корон. Відбудови потребували також промислові підприємства. Врешті, 21 лютого 1919 р. на засіданні уряду ухвалено щомісяця видавати 915 тис. корон на консервацію доріг та регуляцію рік. Делегат з'їзду інженерів та техніків у Станиславові у травні 1919 р.

Вийшов зі Станиславова разом з урядом. Дружина і син були арештовані та інтерновані польською владою. Повернувшись до рідного краю після поразки визвольних змагань, працював у Гребеніві Сколівського повіту. Член Українського технічного товариства у Львові. Вийшов на пенсію у 1936 р. Останні роки життя проживав у с. Зимна Вода під Львовом. Багато подорожував, побував, зокрема, у Китаї. Після приходу більшовицької влади, М. Козаневича викликали на допити. Загинув при нез'ясованих

обставинах у 1940 р. Похований на цвинтарі с. Зимна Вода під Львовом.

Література: Енциклопедія Українознавства. Словникова частина. Т. 3. – Львів, 1994. – С. 1066; Кривава Книга / Упорядник, автор. передм. Я. Радевич-Винницький. (Передрук вид. 1919, 1921 рр.) – Дрогобич, 1994.

Олег Павлишин